

Griffienummer :

Parketnummer : 66.94.126-93

Repertoriumnummer : 1215

Vonnisdatum : 29 mei 2001

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, heeft het volgende vonnis gedragen:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1., zonder beroep, geboren :
....., wonende te

2., huisvrouw,
geboren , wonende te

VERDACHT VAN: te , in de loop van januari 1993, vastgesteld op 8
januari 1993:

de tweede aals eigenar-opdrachtgever, de eerste als gebruiker-uitvoerder op het
onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
....., eigendom van:

geboren _____, huisvrouw,
_____, wonende te _____

in een woongebied, een hal opgetrokken in metaal, van een onregelmatige vorm en met variërende hoogten metende 12,6m x 4,4 m, 4m x 8 m en 14,5 m op 12,5 m als aanvulling op een bestaande winkel te hebben gebouwd, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, en vanaf 8.1.1993 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Aanvulling:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

Overgeschreven op het _____ hypotheekkantoor te _____ op 28 juni 1994,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen: 756,-fr. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gezien de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt
tweede beklaagde, met toestemming van de rechtbank, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

Uit het uittreksel uit de overlijdensakte van dd. 18.12.1998,
blijkt dat eerste beklaagde , voornoemd, overleden is op

De strafvordering is derhalve vervallen opzichtens deze beklaagde.

1.

De rechtbank merkt voorafgaandelijk op dat de titel "gemachtigde ambtenaar" in de betichting dient gewijzigd te worden in "stedenbouwkundige inspecteur".

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 en door de artikelen 42, 66 en 68 van het Decreet van 4 maart 1997 houdende de bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat zij een metalen hal heeft opgetrokken en vanaf 8 januari 1993 dit bouwwerk in stand heeft gehouden en dit zonder een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 25 oktober 1994, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000).

De feiten met betrekking tot de instandhouding zoals voorzien in de inleidende dagvaarding, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt vanaf het laatste feit: 25 oktober 1994.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend zijnde onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een woongebied (gewestplan ggk. bij K.B. van 22 maart 1978).

In de woongebieden worden slechts voorzieningen en inrichtingen toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving (art. 5 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp – gewestplannen en gewestplannen).

Zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen heeft beklaagde een metalen hal opgetrokken en de bestaande winkel uitgebreid.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 april 1994 werd de vergunning strekkende tot het uitbreiden van een toonzaal, bureel en regularisatie van de bestaande gebouwen geweigerd.

Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 27 oktober 1994 werd het ingesteld beroep niet ingewilligd.

Op 12 december 2000 werd vastgesteld dat de metalen constructie werd verwijderd; de muur en de opslagruimte werden evenwel in stand gehouden.

Op 3 januari 2001 werd vastgesteld dat de metalen gebinten werden verwijderd (zie proces-verbaal – – – – –).

De vordering van de stedenbouwkundige inspecteur is derhalve zonder voorwerp geworden.

4.

De feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding zijn derhalve bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Wegens de ernst en de aard van deze feiten en rekening houdend met de vaststelling dat beklaagde deze wederrechtelijke toestand gedurende jaren onverminderd in stand heeft gehouden, dient de volgende bestraffing te worden opgelegd.

Nu deze feiten evenwel niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een criminele straf en men mag verhoppen dat beklaagde zich in de toekomst niet meer aan dergelijke feiten zal schuldig maken, kan haar het voordeel van een gedeeltelijk uitstel van de opgelegde bestraffing worden toegestaan.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 38,40

Wet 29.03.1962 art. 44,64,65,69 gew. art. 4,20,21,25 Wet 22.12.1970 en art. 78 en 81 van de Wet 29.03.1962 zoals aangevuld door art. 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28.06.1984 thans art. 42,66,68 en 72 Ruimtelijke Ordening Coördinatie 22.10.1996, bekrachtigd bij Decreet Vlaams Parlement 04.03.1997.

Decreet 18.10.1999 art. 99,146,149

Wet 24.12.1993 art. 1-2

Wet 15.06.1935 art. 2,14,24,31,32,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK** opzichtens tweede beklaagde;

Stelt vast dat de strafvordering is vervallen voor wat eerste beklaagde betreft.

Laat de kosten opzichtens deze beklaagde ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart tweede beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en rekening houdend met de aanvulling.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van **VIERTHONDERD FRANK**, gebracht op TACHTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld gedurende **DRIE JAAR** voor een deel van **DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK** van de geldboete, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van VIJFENZESTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van **EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDEUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.**

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van **801 frank.**

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van **1.000 frank,** overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

Stelt vast dat de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER,**
29 mei 2001, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
1° Substituut Procureur des Konings,
ea. Adjunct-griffier.